

(ซ้าย) ภาพหนังสือพิมพ์ Le Petit Parisien ประเทศฝรั่งเศสเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๕๑ หรือ พ.ศ. ๒๔๑๖ ซึ่งเป็นปีที่น่า “เงินถุงแดง” ออกไต่บ้านเมืองจากการคุ้มครองของฝรั่งเศส

(ขวาบน) ภาพสยามในอดีตถ่ายจากฝั่งชนมทางฝั่งพระนคร จะเห็นเรือสำเภาจากจีนและชาติตะวันตก

(ขวาล่าง) ภาพสยามในอดีตถ่ายโดยชาวตะวันตกในปี พ.ศ. ๒๔๑๑ ตามภาพถ่ายจากฝั่งพระนคร ไปยังวัดอรุณ

สยามในอดีตเป็นช่วงเวลาใกล้เคียงเหตุการณ์ร.ศ. ๑๑๒ ซึ่งขณะนั้นพระมหากษัตริย์ทรงเก็บรักษา "เงินถุงแดง";

เป็นทุนสำรองแผ่นดินต่อเนื่องยาวนานถึง ๓ รัชกาล จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๔๓๖ ได้นำ "เงินถุงแดง"; ออกปกป้องเอกราชได้อย่างน่าอัศจรรย์

เทียบเคียงกับเงิน "คลังหลวง"; ปกป้องเอกราชในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้อย่างหวุดหวิด ในการปกครองประเทศ

ผู้ปกครองทุกยุคสมัยที่มีใจเป็นธรรมจักคำนึงถึงประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ

มีเป้าหมายเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขประชาชนให้มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างผาสุกร่มเย็น

ผู้ปกครองพยายามจัดหารายได้เพื่อนำมาพัฒนาประเทศให้เกิดความเจริญในด้านต่างๆ มีการวางกฎเกณฑ์ในสังคมเพื่อให้เกิดความสงบสุขและศีลธรรมอันดีงาม

การตรากฎหมายก็เป็นไปเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน

จุดไหนที่ล่อแหลมต่อความมั่นคงของชาติท่านจะตรากฎหมายคุ้มครองรักษาไว้อย่างเข้มงวดเพื่อความไม่ประมาท โดยเฉพาะในการปฏิบัติต่อ

"คลังหลวง"; ท่านก็ใช้หลักเกณฑ์อันเดียวกันนี้ครั้งอดีตท่านอารักขา "คลังหลวง";

ด้วยกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดและนำเกรงขามตามหลักโบราณราชประเพณีของพระมหากษัตริย์จึงไม่มีผู้ใดกล้าล่วงละเมิด

ครั้งสมัยต่อมาเมื่อจัดระเบียบการเงินการคลังแผ่นดินแล้ว การตรากฎหมายทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับ "คลังหลวง";

ก็ยังเป็นไปด้วยความเคารพยำเกรงต่อสมบัติของแผ่นดินที่พระมหากษัตริย์ท่านวางรากฐานไว้ไม่มีผู้ใดเข้ามาเกี่ยวข้องหรือเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เหล่านี้ จึงทำให้

"คลังหลวง"; มีความมั่นคงปลอดภัยตลอดมาต่อเมื่อมี "ร่างกฎหมายรวมบัญชี"; เกิดขึ้น

สมบัติชาติที่ท่านเทิดทูนไว้ในที่สูงก็เริ่มถูกดึงลงมามีค่าให้แปดเปื้อนโคลนตม อีกทั้งเนื้อหาของกฎหมายก็ทำให้คุณค่าและศักดิ์ศรีของคณะรัฐบาลต้องเสื่อมถอยลง

กฎหมายซึ่งเป็นสื่อแทนพระบรมราชโองการของกษัตริย์ที่แต่เดิมท่านตราไว้เพื่อรักษาสมบัติของชาติกลับกลายเป็นกฎหมายที่ทำลายสมบัติชาติและทำลายความมั่นคง

ของชาติเสียเอง คณะรัฐบาลซึ่งควรจะออกแนวหน้าแห่งการเสียสละชีวิต เลือดเนื้อ หรือทรัพย์สิน

เพื่อปกป้องชาติและสมบัติของชาติเหมือนครั้งอดีตที่พระมหากษัตริย์ไทยทรงกล้าหาญชาญชัยออกทัพหน้าทำการศึกสงคราม

กลับกลายเป็นการออกแนวหน้าเพื่อความล่อแหลมอันตรายต่อสมบัติของชาติเสียเอง

และด้วยความหวังใจชาติทำให้นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์และนักกฎหมายได้ออกมาแสดงความคิดเห็นอย่างมีหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ **นักรัฐศาสตร์ :** "คลังหลวง

"; **หลักธรรมนูญทางเศรษฐกิจแห่งชาติ**นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ท่านหนึ่งแสดงความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายรวมบัญชี

ดังนี้"...สินทรัพย์ในคลังหลวงนี้มีการสะสมมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ ก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕

และก่อนที่จะมีการจัดองค์กรของรัฐใหม่ รวมทั้งก่อนการจัดตั้ง **ธนาคารแห่งประเทศไทย** อีกด้วย

สินทรัพย์ในคลังหลวงนี้ถูกแยกไว้ต่างหากมิให้ปะปนกับเงินแผ่นดินประเภทอื่น จึงมิได้เป็นของธนาคารแห่งประเทศไทยหรือเป็นของรัฐบาลหนึ่งรัฐบาลใด

หากเป็นทรัพย์สินส่วนรวมของชาติ ของประชาชนทั้งประเทศ เป็นกรรมสิทธิ์ร่วมของประชาชนชาวไทย เป็นสมบัติของชาติที่อยู่เหนือนโยบายเฉพาะหน้าของรัฐบาล

เพราะการมีอยู่ของคลังหลวงนี้ ตั้งอยู่บนหลักการสำคัญตามเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษ หลักการนี้ได้มีการสืบทอดมาอย่างต่อเนื่องและเคร่งครัด

ก่อนที่จะมีรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษร จึงถือได้ว่าเป็นหลักธรรมนูญทางเศรษฐกิจของชาติทั้งนี้ในเวลาต่อมา ก็ได้มีการยอมรับในความสูงสุดของหลักการนี้

โดยมีพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๔๗๑ มาตรา ๑๕ ได้ระบุให้กันคลังหลวงไว้ต่างหากจากเงินแผ่นดินประเภทอื่นทั้งหลาย

ต่อมามีพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑

ก็ยังกำหนดให้แยกสินทรัพย์ของคลังหลวงไว้ต่างหากจากสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทยที่อยู่ใน **ฝ่ายการธนาคาร**สินทรัพย์ของคลังหลวงในปัจจุบันมีชื่อเรียกว่า

ทุนสำรองเงินตรา ซึ่งเก็บรักษาไว้ใน **ฝ่ายออกบัตร** ประกอบด้วยบัญชีสำคัญ ๓ บัญชี คือ ๑. บัญชีทุนสำรองเงินตรา ๒. บัญชีผลประโยชน์ประจำปี ๓.

บัญชีสำรองพิเศษการที่รัฐบาลถือโอกาสอ้างความจำเป็นในการแก้ไขวิกฤตภาวะการคลังของรัฐ คิดค้น พยายามใช้วิธีการอ้างเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร

และอาศัยกระบวนการนิติบัญญัติทำลายหลักการและเจตนารมณ์ของบรรพชน โดยมีได้คำนึงถึงทางเลือกอื่น

แต่อาศัยอำนาจหน้าที่พยายามเสนอมาตรการทางกฎหมายแปรเปลี่ยนสินทรัพย์ที่มีการสะสมไว้ อันเป็นทรัพย์สินส่วนรวมของชาติ

โดยธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดูแลรักษา ไปเป็นสินทรัพย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นฝ่ายที่มีกรรมสิทธิ์

สามารถเข้ามามีอำนาจการบริหารจัดการหรือจำหน่ายจ่ายโอนได้อย่างเต็มที่

และยังแบ่งปันสินทรัพย์บางส่วนให้แก่กระทรวงการคลังนำไปตั้งหนี้กองทุนเพื่อการพัฒนาและฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินที่เกิดจากกระทรวงการคลังเข้าไปค้ำประกันเงิน

ฝากและหนี้ของสถาบันการเงินซึ่งมีผลขาดทุนจำนวนมหาศาลความคิด และความพยายามดังกล่าว

เป็นการล้มล้างหลักการอันเป็นปราการด่านสุดท้ายของการรักษาชาติ รักษาแผ่นดิน

ล้มล้างหลักธรรมนูญทางเศรษฐกิจแห่งชาติที่ได้มีการวางรากฐานไว้ตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ เป็นหลักการที่บรรพชนวางและรักษาไว้เพื่อรักษาแผ่นดิน

เป็นหลักการที่ได้รับการยึดมั่นมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน เป็นหลักการที่อยู่เหนือกาลเวลา และอยู่เหนือนโยบายของรัฐบาลใดๆ

เป็นหลักการที่รัฐบาลทุกรัฐบาลพึงรักษาไว้ยิ่งชีวิต มิใช่เพื่อทำลาย หรือเปลี่ยนแปลงเพียงเพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารงานที่ผิดพลาดของธนาคารแห่งประเทศไทย

การแก้ไขกฎหมายเพื่อล้มล้างหลักการดังกล่าว จึงเป็นการผิดประเพณีธรรมในการปกครองประเทศ

และย่อมขัดกับรัฐธรรมนูญที่มีเจตนารมณ์ให้การคุ้มครองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน

และยังได้คุ้มครองสิทธิของบุคคลและสินมรดกของบุคคลว่าย่อมเป็นไปตามกฎหมายบัญญัติด้วยการที่บรรพบุรุษกำหนดให้แยกสินทรัพย์ในคลังหลวงไว้เป็นพิเศษมิให้

ปะปนกับทรัพย์สินอื่นใดจึงย่อมมีความสำคัญยิ่งไปกว่าสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน และจัดว่าเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมของบุคคลทุกคนในชาติ

กฎหมายที่ออกมารองรับกรรมสิทธิ์ร่วมนี้ เป็นการสอดคล้องกับหลักธรรมนูญทางเศรษฐกิจเพื่อความอยู่รอดของชาติ

เงื่อนไขเดียวที่จะแตะต้องกรรมสิทธิ์ร่วมของแผ่นดินได้

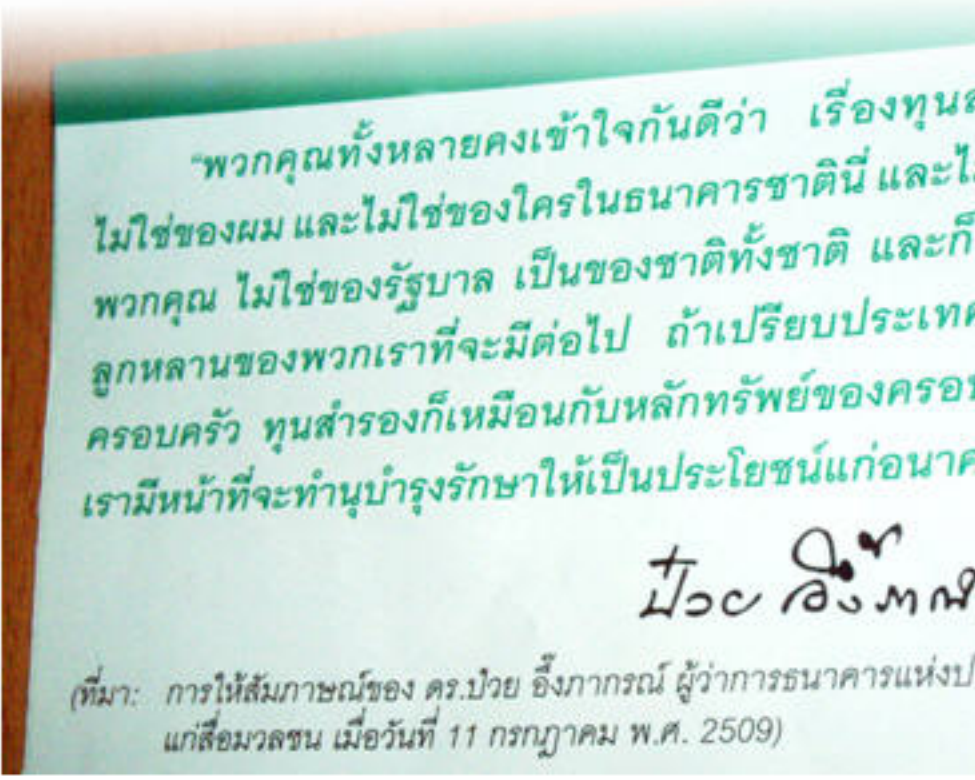
คือการถูกบีบคั้นจนถึงขั้นจะต้องเสียอธิปไตยของรัฐอันเป็นเงื่อนไขที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตัดสินพระทัยนำ "เงินถุงแดง";

ออกมาไถถอนชาติจากการคุกคามของฝรั่งเศสซึ่งกำหนดเงื่อนไขแบบโรมันุษยธรรม ให้นำเงินเหรียญทองมูลค่ามหาศาลมาชดใช้ฝรั่งเศสให้ได้ภายใน ๔๘ ชั่วโมง

พระองค์จึงยอมสละอวัยวะเพื่อรักษาชีวิตของชาติไทยในเมื่อมีรัฐธรรมนูญซึ่งให้ความคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของปัจเจกบุคคล และการสืบทอดมรดกไว้ว่าย่อมเป็นไปตามกฎหมายบัญญัติ ดังนั้นในกฎหมาย ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติคุ้มครองสิทธิของบุคคลทั้งหมดในชาติ และคุ้มครองการสืบทอดอันเป็นทรัพย์สินของชาติ จึงย่อมจะต้องได้รับความคุ้มครองเคร่งครัดยิ่งกว่าทรัพย์สินในปัจเจกบุคคลที่ถูกต้องแล้ว การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล จักต้องยึดมั่นในหลักการของการรักษามรดกอันดีงามของชาติ โดยยึดถือหลักการเก็บรักษา และสะสมสินทรัพย์ในบัญชีต่างๆ ของคลังหลวงเพื่อสำรองไว้ใช้ในยามคับขันถึงขั้นจะสูญเสียเอกราชและอธิปไตยเท่านั้น การแสดงเจตจำนงและพยายามแก้ไขร่างกฎหมายดังกล่าวของรัฐบาลเพื่อสละสิ่งหลักการนี้ จึงถือได้ว่าเป็นจุดพลิกผันสำคัญในการที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อความมั่นคงของชาติ ทั้งในทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม โดยเฉพาะทางด้านจิตสำนึกของการสืบทอดมรดก ในการดำรงชีพ ดำรงชาติ…” นักกฎหมาย : ดีความ “คลังหลวง” ไม่ใช่ของรพท.

ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ กล่าวเตือนผู้เกี่ยวข้องให้ตระหนักว่า	ทุนสำรองเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่ของธนาคารชาติ	เป็นสมบัติส่วนรวมที่ทุกคนต้องช่วยกันรักษาไว้เพื่อลูกหลานสืบไป ซึ่งสอดคล้องกับ
---	---	---

สำหรับความเห็นด้านกฎหมายนั้น มีหลักฐานยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการตีความทุนสำรองเงินตราหรือคลังหลวง เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ รพท.ม. ๑๒๗/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ตีความคลังหลวงว่าเป็นของใคร เป็นของธนาคารแห่งประเทศไทยหรือไม่ มีใจความโดยย่อว่า “...ธนาคารแห่งประเทศไทยประสบปัญหาการตีความกฎหมายว่า ทุนสำรองเงินตรา เป็นกรรมสิทธิ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยหรือไม่ จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นเพื่อธนาคารแห่งประเทศไทยจะได้ปฏิบัติต่อไป...ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับฟังคำชี้แจงของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว เห็นว่า ...ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดให้ทุนสำรองเงินตรานั้นแยกต่างหากจากทรัพย์สินของธนาคารแห่งประเทศไทย และธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่รักษาทุนสำรองเงินตรา ... ธนาคารแห่งประเทศไทยจะกระทำการผูกพันทรัพย์สินเป็นทุนสำรองเงินตราหรือใช้ผลประโยชน์แห่งทุนสำรองเงินตราให้ผิดไปจากที่กฎหมายบัญญัติไว้ไม่ได้ และ “ทุนสำรองเงินตรา” มิใช่เป็นกรรมสิทธิ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย...” จากคำวินิจฉัย จะเห็นได้ว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้การยอมรับในหลักการและเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษว่า มุ่งหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีสถานะเพียง “ผู้ดูแลรักษา” เท่านั้น มิใช่ “ผู้บริหารจัดการ” คลังหลวง ดังนั้น ทั้งรัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยจึงมิใช่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์คลังหลวง คลังหลวงจึงเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินก่อนเดิยวและก่อนสุดท้ายที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานและเป็น “กรรมสิทธิ์ร่วมกัน” ของคนไทยทั้งชาติ

ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ กล่าวเตือนผู้เกี่ยวข้องให้ตระหนักว่า ทุนสำรองเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่ของธนาคารชาติ เป็นสมบัติส่วนรวมที่ทุกคนต้องช่วยกันรักษาไว้เพื่อลูกหลานสืบไป ซึ่งสอดคล้องกับการการป

